

[Kirkeministeren]

Jeg finder det ikke på nuværende tidspunkt relevant at iværksætte en høring om deling af Helsingør stift, idet en sådan stiftsdeling ikke kan gennemføres uden særlig lovhjælp.

Udarbejdelsen af et lovforslag herom kan efter min opfattelse kun ske efter en grundig overvejelse af spørgsmålet i et særligt udvalg samt de høringsberettigede parterers udtalelser omkring et sådant udvalgs arbejdsresultat.

Spm. nr. 221

Til *justitsministeren* (10/11 81) af:

Inge Krogh (KrF):

»Hvad vil ministeren foretage for at imødekomme kravene i Nordisk Råds socialudvalg om lukning af Christiania?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen er der fra norsk og svensk side i Nordisk Råds socialudvalg blevet fremsat ønske om lukning af Christiania, da dette sociale eksperiment betyder, at disse landes borgere her skaffer narkotika til salg i deres egne lande.

Besvarelse (20/11 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Som det er blevet oplyst ved adskillige lejligheder, bl. a. i folketinget, består der efter regeringens opfattelse endnu ikke grundlag for at tage stilling til den fremtidige benyttelse af Christiania-området. Justitsministeriet kan bekræfte, at der fra personer og organisationer i Norge og Sverige er modtaget henvendelser om lukning af Christiania. De pågældende henvendelser – som til dels bygger på urigtige antagelser, f. eks. at dansk politi skulle acceptere salg af euforiserende stoffer i Christiania – vil indgå i danske myndigheders overvejelser.

Spm. nr. 222

Til *arbejdsministeren* (11/11 81) af:

Glistrup (FP):

»Ministerens skøn udbedes om, i hvilket omfang jobtilbudsordninger misbruges.«

Begrundelse

Ifølge side 14 i dagbladet *Aktuelt* for den 9. november 1981 oplyste formanden på Hotel- og Restaurationspersonalets Forbunds kongres, at »mange hoteller og restaurationer i dag udelukkende beskæftiger langtidsledige, fordi det offentlige yder 30 kr. i timen ud af en timeløn på godt 40 kr.«. Forbundsformanden fortsatte: »Samtlige arbejdsmarkedsnævn kan roligt og helst omgående ophæve alle eksisterende kontrakter om jobordning inden for branchen og samtidig kræve de offentligt udbetalte millioner kroner tilbage i kassen. De er postet ud på et helt forkert grundlag«.

På denne baggrund må det være rigtigt, at arbejdsministeren oplyser folketinget om, hvor meget jobtilbudsordningen brutto koster det offentlige, og hvor mange af disse penge der helt eller delvis må mistænkes for at blive udbetalt under sådanne forhold, som svarer til det, der her fremhæves fra forbundsformanden på forbundets kongres.

Besvarelse (30/11 81):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

På grundlag af en fra arbejdsdirektoratet indhentet udtalelse kan jeg oplyse, at ifølge § 19, stk. 1, i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 431 af 20. august 1981 skal arbejdstilbud, der kan begrunde genoptræningsydelse, medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse af antallet af ansatte forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse under de konkrete omstændigheder, der foreligger i ydelsesperioden.

Betingelsen om nettoudvidelse af antallet af ansatte påses, hvor der foreligger kollektiv overenskomst, af virksomheden og de ansatte i fællesskab og kan, hvor der opstår tvist, behandles ved mægling eller voldgift. Arbejdsmarkedsnævnet er ligeledes inddraget i spørgsmålet om merbeskæftigelse, idet nævnet ved sagens behandling skal vurdere, om der er et rimeligt forhold mellem de i forvejen beskæftigede lønmodtagere hos en arbejdsgiver og det påtænkte antal ansættelser af langtidsledige med genoptræningsydelse med henblik på en vurdering af, om virksomhedens planer er egnede til at opnå det med støtten tilsigtede genoptræningsformål, samt for at sikre, at tildeling af støtte ikke